

ningstilsvarsordninger, samt endelig den ved lov om generelle tilskud til kommunerne siden 1970-71 hjemlede kommunale udligningsordning mellem kommunerne i Københavns amt og Københavns og Frederiksberg kommuner. Disse tre udligningsordninger er i deres nuværende udformning af midlertidig karakter, og de er kun opretholdt uændrede gennem de senere år i afventen af en kommende hovedstadsordning.

I de af hovedstadsreformudvalget foretagne undersøgelser af kommunernes økonomiske forhold er det påvist, at der fortsat består meget store uligheder i kommunernes indbyrdes økonomiske stilling, og at de nuværende udligningsordninger langt fra er tilstrækkelige til blot nogenlunde at udjævne disse uligheder. De forhold, der er afgørende for kommunernes forskellige økonomiske stilling, er følgende:

1. Kommunernes beskatningsgrundlag pr. indbygger varierer betydeligt inden for hovedstadsområdet.

2. Kommunernes driftsudgiftsbehov varierer fra kommune til kommune især som følge af befolkningens forskellige aldersfordeling i områdets enkelte dele, hvilket står i nær sammenhæng med kommunernes forskellige udviklingsfaser.

3. Kommunernes investeringsudgifter og dermed kapitalbehov varierer også en del og er især tyngende i de kommuner, der er i stærk befolkningsmæssig vækst. På længere sigt må byfornyelsesudgifterne m. v. også påregnes at få en væsentlig betydning for skattetrykket, især i de udbyggede centralkommuner.

Imellem områdets sekundærkommuner består ligeledes store økonomiske uligheder, der i det væsentlige kan henføres til samme forhold.

De således konstaterede økonomiske uligheder er en typisk følge af, at området er opdelt i en række kommuner og amtskommuner, og ville kunne udjævnes fuldt ud gennem en sammenlægning af hele området til én kommune og én amtskommune. I erkendelse af, at en totalsammenlægning af området til én kommune ikke vil være hensigtsmæssig, foreslås i stedet etableret en særlig kommunal udligningsordning for hovedstadsområdet ved siden af den landsdækkende kommunale udligningsordning. Gennem en sådan lokal udligningsordning, der samtidig kan afløse de hidtidige, utilstrækkelige og ikke sammenarbejdede lokale udligningsordninger, skabes der mulighed for en mere ensartet kommunal beskatning inden for området, hvorved dette i højere grad sidestilles med landets øvrige bysamfund.

Med hensyn til de økonomiske uligheder mellem områdets sekundærkommuner vil der derimod automatisk opnås en fuldstændig udjævning, når den

fælles amtskommune for hovedstadsområdet etableres. Da den nye amtskommune imidlertid først etableres i 1977, medens den kommunale udligning i hovedstadsområdet foreslås gennemført med virkning for regnskabsåret 1974-75, er det fundet rimeligt, at der som en overgangsordning gennemføres en midlertidig amtskommunal udligningsordning for regnskabsårene 1974-75, 1975-76 og 1976-77.

Det af hovedstadsreformudvalget udarbejdede forslag til en kommunal og amtskommunal udligningsordning i hovedstadsområdet har dannet grundlaget for de i nærværende lovforslag foreslåede udligningsordninger, der med visse mindre ændringer svarer til udvalgets forslag.

B. Overvejelserne bag udligningsordningernes opbygning.

På baggrund af den konsekvente beskatningsmæssige udligning, der er opnået ved de stedfundne sammenlægninger af kommuneopdelte bysamfund i den øvrige del af landet og etablering af større amtskommunale enheder, tager de foreslåede udligningsordninger deres udgangspunkt i, hvorledes de enkelte kommuner og amtskommuner ville være stillet i økonomisk henseende, hvis de var blevet sammenlagt til én hele området omfattende storkommune, henholdsvis storamtskommune. De kommuner og amtskommuner, der er bedre stillet, end de ville være ved en kommunal eller amtskommunal totalsammenlægning af hele området, skal efter det opstillede almindelige udligningsprincip yde bidrag til de kommuner og amtskommuner, der er dårligere stillet, end de ville have været ved en totalsammenlægning af området.

Som målestok for en bedømmelse af kommunernes og amtskommunernes økonomiske stilling benyttes udgiftsbehovet og beskatningsgrundlaget og det indbyrdes forhold herimellem i de enkelte kommuner og amtskommuner, idet det er de nævnte to økonomiske faktorer, der er afgørende for beskatningsniveauet. Da udgiftsbehovet og beskatningsgrundlaget i én hele området omfattende storkommune eller storamtskommune er fælles for områdets enkelte dele, vil de enkelte kommuner og amtskommuner i økonomisk henseende kun være ligestillet med en storkommune eller storamtskommune for hele området, hvis deres andel af områdets samlede beskatningsgrundlag svarer til deres andel af områdets samlede udgiftsbehov. I de tilfælde, hvor en kommunes eller amtskommunes forholdsmæssige andel af områdets samlede beskatningsgrundlag er større end dens andel af det samlede respektive udgiftsbehov, vil kommunen eller amtskommunen

herefter være bedre stillet end ved en totalsammenlægning af området og omvendt. I overensstemmelse med ovennævnte generelle udgangspunkt opstilles herefter som et almindeligt princip for de foreslåede udligningsordninger, at de kommuner eller amtskommuner, hvis andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag inden for hovedstadsområdet er større end deres andel af områdets samlede udgiftsbehov, skal yde et bidrag til kommuner, hvis andel af beskatningsgrundlaget er mindre end deres andel af udgiftsbehovet. Det udgiftsbehov, der tages hensyn til i den foreslåede udligningsordning, omfatter dog alene driftsudgiftsbehovet i de enkelte kommuner. De eksisterende økonomiske uligheder, der skyldes kommunernes uens investeringsudgifter, forudsættes derimod søgt udjævnet gennem en af den nye amtskommune ydet støtte til udviklingsformål m. v., hvorom der er stillet forslag i det samtidigt fremsatte lovforslag om en amtskommune for hovedstadsområdet.

C. Beskrivelse af udligningsordningerne.

a) Den kommunale udligningsordning.

I overensstemmelse med det foreslåede almindelige udligningsprincip skal de kommuner, hvis procentvise andel af områdets samlede beskatningsgrundlag er større end deres procentvise andel af det samlede udgiftsbehov, yde et udligningsbidrag til de kommuner, hvis procentvise andel af det samlede beskatningsgrundlag er mindre end deres procentvise andel af udgiftsbehovet.

En fuldstændig økonomisk udligning mellem kommunerne ville efter de angivne principper kunne gennemføres ved, at de bidragspligtige kommuner yder et bidrag til de bidragsberettigede kommuner svarende til forskellen mellem de respektive kommuners andel af henholdsvis beskatningsgrundlaget og udgiftsbehovet i området, multipliceret med den samlede kommunale udskrivning i området af indkomstskat og grundskyld. I betragtning af den trods alt noget forskelligartede økonomiske struktur inden for de enkelte dele af hovedstadsområdet er det imidlertid ikke fundet rimeligt og hensigtsmæssigt at gennemføre en fuldstændig økonomisk udligning mellem kommunerne efter de foran skitserede principper. Ved fastlæggelsen af den grad af udligning, der herefter bør tilstræbes, *udligningsniveauet*, har følgende hensyn været taget i betragtning: På den ene side er det fundet nødvendigt at sikre en vis forhåndsudligning, hvorved der kan kompenseres for den forudsatte ophævelse af de tre eksisterende lokale udligningsordninger. På den anden side vil et højt udligningsniveau

medføre, at der fra det indre hovedstadsområde overføres relativt store beløb til hovedstadsområdets yderkommuner som følge af disse kommuners noget lavere beskatningsgrundlag, hvilket henset til det samtidig noget lavere omkostningsniveau i disse kommuner ikke forekommer hensigtsmæssigt. Ud fra en afvejning af disse til dels modstående hensyn er der i lovforslaget foreslået et udligningsniveau på 40 pct.

De enkelte kommuners *beskatningsgrundlag*, der indgår i udligningsordningen, opgøres principielt efter de samme regler, som gælder for den landsdækkende kommunale udligningsordning, jfr. lov nr. 282 af 10. juni 1970 om kommunal udligning og bemærkningerne til § 4. Herfra er dog foreslået to afvigelser:

Under hensyn til, at der allerede gennem den landsdækkende kommunale udligning sker en vis, omend begrænset, udjævning af de indbyrdes forskelle i hovedstadsområdets kommuners beskatningsgrundlag, foreslås, at der ved opgørelsen af kommunernes beskatningsgrundlag bortses fra, henholdsvis medregnes det beskatningsgrundlag, den enkelte kommune har „afgivet“ eller „modtaget“ gennem den almindelige kommunale udligningsordning.

Herudover foreslås den almindelige regel om medregning af 20 pct. af grundværdierne i en kommunes beskatningsgrundlag fraveget i de undtagelsestilfælde, hvor kommunens samlede grundværdier er atypisk store i forhold til kommunens indkomstskattegrundlag. Baggrunden for en sådan særlig undtagelsesbestemmelse for hovedstadsområdet er dels og især, at den kraftige byudvikling inden for området kan bevirke særligt voldsomme grundværdistigninger i enkelte udviklingskommuner, dels at behovet for rekreative fritidsområder medfører, at grundværdierne i visse sommerhuskommuner i området er ekstraordinært høje i forhold til indkomstskattegrundlaget. Disse atypisk høje grundværdier i forhold til indkomsterne, der skyldes hovedstadsområdets særegne struktur, repræsenterer ikke umiddelbart en indtægtskilde for de pågældende kommuners skatteydere, som det vil være rimeligt at tage i betragtning ved bedømmelsen af det indbyrdes forhold mellem kommunernes beskatningsgrundlag. Det foreslås derfor, at der i de undtagelsestilfælde, hvor den andel af grundværdierne (20 pct.), der normalt medregnes i en kommunes beskatningsgrundlag, overstiger halvdelen af kommunens skattepligtige indkomster, skal bortses fra den overskydende del af grundværdierne.

Kommunernes *driftsudgiftsbehov* foreslås opgjort på grundlag af tilsvarende principper, som de, der

er opstillet for det på landsbasis hjemlede statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier, jfr. lov nr. 294 af 9. juni 1971 om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommunerne. Herved opnås ikke blot et entydigt, måleligt udtryk for udgiftsbehovet, men tillige, at dette opgøres efter kriterier, der udelukker udgiftsvariationer, der er affødt af kommunalbestyrelsernes konkrete dispositioner.

I overensstemmelse med disse principper opgøres de enkelte kommuners andel af det samlede kommunale udgiftsbehov i området på grundlag af den relative forekomst i kommunerne af visse udgiftsbetingende kriterier, der hver er tillagt en særlig udgiftsvægt under hensyn til den procentdel af områdets samlede kommunale udgifter, der har kunnet henføres til det pågældende udgiftskriterium. De udgiftsbetingende kriterier, der anvendes i den i nærværende lovforslag foreslåede kommunale udligningsordning for hovedstadsområdet, er:

- 1) Det samlede indbyggertal.
- 2) Antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år.
- 3) Antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år.
- 4) Antal indbyggere i aldersgruppen 65 år og derover.
- 5) Summen af nettoforskydningerne i indbygger-tallene i de enkelte kommuner i hovedstadsområdet i den nærmest forudgående 5-års periode.

Disse kriterier svarer til de objektive kriterier, der er opstillet for foranævnte statstilskud til kommunerne, idet der dog er foreslået to afvigelser herfra. På den ene side er der ikke medtaget kommunernes areal og vejnettets længde, idet disse faktorer ikke har haft nogen særlig betydning for den eksisterende højst forskellige udgiftsstruktur i hovedstadsområdets kommuner. På den anden side er såvel den positive som den negative befolkningsændring i de enkelte kommuner inden for en 5-års periode opstillet som et særligt udgiftskriterium i den foreslåede hovedstadsudligning, da de eksisterende uligheder i kommunernes udgiftsbehov hænger sammen med den kraftige befolkningstilvækst og -afgang, der finder sted i visse af områdets kommuner, og som står i forbindelse med områdets særlige struktur.

Den særlige udgiftsvægt, der er tillagt de enkelte objektive kriterier, jfr. nærmere bemærkningerne til § 5, afviger i et vist omfang fra de i lov nr. 294 af 9. juni 1971 fastsatte udgiftsvægte for det tidligere nævnte statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier. Dette skyldes dels, at der i nærværende lovforslag ikke er benyttet helt de samme objektive kriterier, som er fastsat i lov nr. 294 af 9. juni 1971,

dels at den kommunale udgiftssammensætning i hovedstadsområdet ikke helt svarer til den for hele landet gældende kommunale udgiftssammensætning.

Med hensyn til den nærmere beregning af kommunernes procentvise andel af områdets samlede udgiftsbehov, der udtrykkes i et særligt udgiftsbehovstal, henvises til det i *bilag 1* til nærværende lovforslag angivne regneeksempel.

b) Den midlertidige amtskommunale udligningsordning.

Den midlertidige amtskommunale udligningsordning, der også omfatter Københavns og Frederiksberg kommuner, for så vidt angår disse kommuners sekundærkommunale udgiftsbehov, foreslås opbygget efter samme principper som den kommunale udligningsordning.

Da der ifølge lov om generelle tilskud til kommunerne ydes statstilskud til de amtskommuner, der har et beskatningsgrundlag pr. indbygger under et vist niveau, er det — på lignende måde som i den foreslåede kommunale hovedstadsudligning — bestemt, at der ved sammenligning af de enkelte amtskommuners indbyrdes stilling tages hensyn til et eventuelt „tilskudt“ beskatningsgrundlag. Sådanne statstilskud er dog ikke hidtil ydet til amtskommunerne i hovedstadsområdet. Bortset fra korrektioner for sådanne eventuelle skattegrundlagstilskud ifølge loven om generelle tilskud opgøres sekundærkommunernes beskatningsgrundlag efter de regler, som er fastsat i § 2 i lov om generelle tilskud til kommunerne.

For så vidt angår sekundærkommunernes udgiftsbehov er der ikke på landsbasis gennemført noget tilskudssystem, baseret på objektive kriterier, således som tilfældet er for kommunerne. Da undersøgelser, foretaget af hovedstadsreformudvalget, imidlertid har vist, at den forskellige aldersfordeling i de fem sekundærkommunale områder har afgørende indflydelse på de sekundærkommunale udgifters, herunder især sygehusudgifternes, størrelse i forhold til indbyggertallet, er det fundet hensigtsmæssigt — på linie med den kommunale udligningsordning — at benytte befolkningens opdeling i aldersgrupper som objektive kriterier for opgørelsen af det sekundærkommunale udgiftsbehov. Den foreslåede opdeling i aldersgrupper og disse grupperes udgiftsvægt er beregnet på grundlag af en analyse af, til hvilke aldersgrupper og med hvor stor en andel de sekundærkommunale udgifter i området har kunnet henføres. Herudover er som objektive kriterier yderligere medtaget hovedstadsområdets samlede amts-

kommunale vejnet samt hovedstadsområdets areal, idet disse kriterier er medvirkende til de uens udgiftsbehov i områdets fem sekundærkommunale enheder. I overensstemmelse hermed er der opstillet følgende udgiftsbetingende, objektive kriterier i den amtskommunale udligningsordning:

1. Det samlede indbyggertal.
2. Antal indbyggere i aldersgruppen 0-39 år.
3. Antal indbyggere i aldersgruppen 15-19 år.
4. Antal indbyggere i aldersgruppen 40-59 år.
5. Antal indbyggere i aldersgruppen 60 år og derover.
6. Længden af det amtskommunale vejnet.
7. Amtskommunens, respektive kommunens areal.

Med hensyn til den udgiftsvægt, der er tillagt de enkelte kriterier, henvises nærmere til bemærkningerne til § 9.

Ved beregningen af den enkelte sekundærkommunes bidrag i henhold til den amtskommunale udligningsordning skal den udfundne forskel mellem sekundærkommunens andel henholdsvis af områdets beskatningsgrundlag og sekundærkommunale udgiftsbehov som udgangspunkt multipliceres med den samlede amtskommunale udskrivning af indkomstskat og grundskyld i hovedstadsområdet. I den samlede amtskommunale skatteudskrivning medregnes de i Københavns og Frederiksberg kommuners driftsregnskaber for samme regnskabsår opførte sygehusudgifter.

For den midlertidige amtskommunale udligningsordning foreslås et udligningsniveau på 50 pct., hvorved der opnås en ikke uvæsentlig udligning i overgangsperioden.

D. Udligningsordningernes virkning på den kommunale og amtskommunale beskatning i hovedstadsområdet.

I hovedstadsreformudvalgets betænkning, bilag 6, 8 og 12, er bl. a. vist den foreslåede kommunale og amtskommunale udligningsordnings beløbs- og beskatningsmæssige virkninger i 1971-72. Virkningerne af de foreslåede udligningsordninger er i de nævnte bilag beregnet på et foreløbigt materiale, for så vidt angår folketal og beskatningsgrundlag.

I bilag 2-4 til nærværende lovforslag er udligningsordningernes beløbs- og beskatningsmæssige virkninger nu illustreret på et mere ajourført og endeligt materiale. For indkomsternes vedkommende er taloplysningerne således baseret på de seneste og næsten endelige oplysninger om de enkelte kommuners samlede skalaindkomst i 1970, og

der er benyttet folketallene pr. 1. januar 1971 og disses fordeling på aldersgrupper.

I forhold til hovedstadsreformudvalgets talmateriale er der endvidere foretaget den ændring, at de sekundærkommunale udgifter i Københavns og Frederiksberg kommuner er erstattet med disse kommuners sygehusudgifter, samt at udgiftsbehovstallene er beregnet på grundlag af de i lovforslaget endeligt fastlagte udgiftsbetingende kriterier. Dette medfører bl. a. en mindre ændring af vægtfordelingen for de udgiftsbetingende kriterier for den amtskommunale udligningsordning.

I modsætning til hovedstadsreformudvalgets bilagsmateriale viser bilagene til nærværende lovforslag ikke virkningerne af den i lovforslaget om en amtskommune for hovedstadsområdet foreslåede udviklingsstøtte til kommunerne. Dette skyldes, at det ikke med sikkerhed kan fastslås, til hvilke kommuner og med hvor stort et beløb en sådan udviklingsstøtte ydes, samt hvilken konkret indvirkning udviklingsstøtten vil få, på kommunernes skatteudskrivning. Mere generelt må udlodningen af den forudsatte udviklingsstøtte betyde en ikke uvæsentlig lettelse i de særligt høje kommunale skattetryk i udviklingskommunerne og en forhøjelse af det samlede skattetryk i de kommuner, der ikke modtager tilskud. Ved vurderingen af udligningsordningernes samlede virkning må denne yderligere udjævning af skattetrykket i de enkelte kommuner have en erindring.

Det fremgår af bilag 2-4, at såvel den kommunale som den amtskommunale udligningsordning ville have medført en ret væsentlig reduktion i de eksisterende forskelle i kommunernes og amtskommunernes beskatningsniveauer inden for hovedstadsområdet. Medens 26 af områdets 52 kommuner i 1972-73 har et beskatningsniveau på mellem 14,0 pct. og 19,0 pct., og 25 kommuner et højere og 1 kommune et lavere beskatningsniveau, ville den foreslåede kommunale udligningsordning under forudsætning af en samtidig ophævelse af de eksisterende 3 særlige udligningsordninger have medført, at 37 kommuner ville have et beskatningsniveau på mellem 14,0 pct. og 19,0 pct., medens kun 14 kommuner fortsat ville have et beskatningsniveau over 19,0 pct.

For typiske udviklingskommuner som Herstedernes, Høje Tåstrup og Brøndbyernes kommuner ville den foreslåede udligningsordning selv under forudsætning af en samtidig ophævelse af de gældende 3 lokale udligningsordninger i 1972-73 have medført en reduktion i disse kommuners høje beskatningsniveauer fra 0,7 til 1,2 procentpoints, medens områdets laveste beskatningsniveauer i Gentofte og Frederiks-

F. t. l. om udligning i hovedstadsområdet.

berg kommuner under de samme forudsætninger netto ville være blevet forhøjet med henholdsvis 0,5 og 0,3 procentpoints.

I beløbsmæssig henseende ville den foreslåede kommunale udligningsordning isoleret betragtet i 1972-73 betyde, at der ville blive overført ca. 100 mill. kr. fra de kommuner, der har en større andel af områdets beskatningsgrundlag end af dets udgiftsbehov, til de kommuner, hvis andel af beskatningsgrundlaget er mindre end deres andel af udgiftsbehovet.

Ved den midlertidige amtskommunale udligningsordning ville der i 1972-73 blive overført ca. 50 mill. kr. fra de sekundærkommuner, hvis andel af beskatningsgrundlaget var større end deres andel af udgiftsbehovet, til de øvrige sekundærkommuner.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til §§ 1 og 2.

Bestemmelserne angiver den kreds af kommuner, der omfattes af den foreslåede udligningsordning og det almindelige princip for udligningen.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder reglerne for beregningen af kommunernes udligningsbidrag. Bidragsberegningen beror på følgende 3 faktorer:

a) Forskellen mellem vedkommende kommunes procentvise andel af hovedstadsområdets samlede beskatningsgrundlag og udgiftsbehov,

b) den samlede kommunale udskrivning af indkomstskat og grundskyld i hovedstadsområdet i regnskabsåret forud for udligningsberegningen og

c) udligningsniveauet.

Med hensyn til beregningen af den enkelte kommunes andel af hovedstadsområdets samlede beskatningsgrundlag og udgiftsbehov henvises til bemærkningerne til §§ 4 og 5 og bilag 1, tabel c, d og e.

Afrundingsreglen i stk. 1, sidste pkt., svarer til § 5 i loven om kommunal udligning. Afrundingen kan medføre en beskedent difference, der i givet fald må tilfalde, respektive udredes af statskassen.

Ved opgørelsen af den samlede kommunale skatteudskrivning ses der bort fra hovedstadsområdets samlede nettobidrag i henhold til lov om kommunal udligning for at undgå overudligning. Dette svarer også til, at der allerede ved opgørelsen af kommunernes beskatningsgrundlag er taget hensyn til de udligningsmæssige virkninger af landsudligningen, jfr. lovforslagets § 4, stk. 2. Desuden bortses der fra eventuelle kommunale udgifter, der er omfattet af

specielle udligningsordninger inden for hovedstadsområdet, idet disse udgifter ellers vil være omfattet af to udligningsordninger på én gang med deraf følgende risiko for overudligning. Endelig bortses der fra sygehusudgifterne i Københavns og Frederiksberg kommuner, da disse udgifter indgår i den midlertidige amtskommunale udligningsordning, jfr. § 13, stk. 2, og bemærkningerne til § 7.

De foran nævnte faktorer, der indgår i udligningsberegningen for et bestemt regnskabsår, „udligningsåret“, forholder sig tidsmæssigt til udligningsåret således:

Beskatningsgrundlaget dels for hovedstadsområdet under ét, dels for de enkelte kommuner vedrører det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret med korrektion for virkningerne af den på basis af samme års beskatningsgrundlag beregnede kommunale udligning for udligningsåret.

Det samlede udgiftsbehov for området svarer til den samlede kommunale udskrivning i det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret.

De enkelte kommuners relative udgiftsbehov (udgiftsbehovstal) beregnes på grundlag dels af områdets og de enkelte kommuners folketal og befolkningens aldersfordeling pr. 1. januar i det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret, dels af den i femåret forud herfor skete nettobefolkningforskydning.

De angivne tidsrelationer for beregningsmateriale må ses i sammenhæng med, at udligningsberegningen skal være afsluttet midt i september måned i året forud for udligningsåret, således at kommunerne kan tage hensyn hertil ved budgetlægningen for udligningsåret, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 11.

Der henvises i øvrigt til *bilag 1* tabel e og f, hvor det er vist, hvorledes udligningsbidrag for tre kommuner beregnes.

Til § 4.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for opgørelsen af kommunernes beskatningsgrundlag til brug ved hovedstadsudligningen.

Udgangspunktet herfor er den opgørelse af beskatningsgrundlaget, der benyttes ved den i lov nr. 282 af 10. juni 1970 hjemlede kommunale udligningsordning og den ved lov nr. 234 af 4. juni 1969 om generelle tilskud til kommunerne hjemlede tilskudsordning for amtskommunerne. Herefter henregnes til en kommunes beskatningsgrundlag summen af de skattepligtige indkomster med højeste personfradrag i indkomståret forud for beregningsåret og 20 procent af grundværdierne i regnskabsåret forud for beregningsåret.

Herfra gøres ved hovedstadsudligningen 2 undtagelser. For det første skal der i henhold til *stk. 2* foretages korrektion af kommunernes beskatningsgrundlag som følge af den landsdækkende kommunale udligning. Baggrunden herfor er, at kommunerne ved den i lov nr. 282 af 10. juni 1970 hjemlede kommunale udligningsordning „afgiver“ eller „modtager“ et vist beskatningsgrundlag, idet udligningsbidragene beregnes som en til det gennemsnitlige kommunale skattetryk i hele landet svarende beskatning af henholdsvis 25 pct. og 35 pct. af det beskatningsgrundlag, som de enkelte kommuner har udover, henholdsvis mangler i forhold til det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i hele landet; jfr. §§ 3 og 4 i ovennævnte lov nr. 282 af 10. juni 1970.

Virkningerne af disse korrektioner dels for de enkelte kommuner, dels for hovedstadsområdet under ét er beregnet på grundlag af 1970-tal i *bilag 5*. Det fremgår heraf bl. a., at der som følge af det relativt gode beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet kun vil være tre kommuner, der får bidrag, medens samtlige de øvrige kommuner i hovedstadsområdet skal yde bidrag i henhold til den landsdækkende udligningsordning, og at korrektionerne under ét betyder en samlet reduktion af beskatningsgrundlaget i hovedstadsområdet med ca. 2.160 mill. kr. eller ca. 7 procent.

I *stk. 3* er foreskrevet den afvigelse fra den almindelige opgørelse af beskatningsgrundlaget, at der skal korrigeres for atypisk høje grundværdier i forhold til indkomstskattegrundlaget. Om begrundelsen herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit C, a.

Baseret på beskatningsgrundlagene i 1970 vil denne undtagelsesbestemmelse få betydning for 5 af de 52 kommuner i hovedstadsområdet, jfr. nærmere bilag 5, kolonne 7. Disse 5 kommuners samlede nettobesparelse ved udligningsordningen kan i samme år anslås til 4,1 mill. kr. svarende til 0,01 procent af det samlede beskatningsgrundlag.

Til § 5.

Bestemmelsen indeholder regler for opgørelsen af kommunernes udgiftsbehov i relation til hovedstadsudligningen. I lighed med de i lov nr. 294 af 9. juni 1971 indeholdte principper for ydelsen af det landsdækkende statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier skal kommunernes udgiftsbehov beregnes på grundlag af særlige i loven opstillede udgiftsbetingende kriterier.

De enkelte udgiftsbetingende kriteriers betydning for de kommunale udgifters størrelse kommer til udtryk i en hvert enkelt kriterium tillagt udgifts-

vægt. Vægtberegningen er baseret på en analyse af, hvor stor en procentdel af områdets samlede kommunale udgifter, der kan henføres til de enkelte udgiftsbetingende kriterier.

I hovedstadsreformudvalgets forslag til en kommunal og amtskommunal udligningsordning for området var det foreslået, at spørgsmålet om beregningen af de objektive kriteriers udgiftsmæssige vægte skulle henskydes til indenrigsministerens foranstaltning. Det er imidlertid fundet mest hensigtsmæssigt, at udgiftsvægtene fastsættes i selve loven. Herved bringes ordningen i overensstemmelse med den ved lov nr. 294 af 9. juni 1971 hjemlede tilskudsordning til kommunerne efter objektive kriterier, hvis principper i øvrigt er lagt til grund for nærværende lovforslag. Samtidig er der i lovforslaget åbnet mulighed for, at indenrigsministeren kan ændre vægtfordelingen ved væsentlige forskydninger i grundlaget for beregningen af kommunernes udgiftsbehov, jfr. lovforslagets § 10.

Den i lovforslaget fastsatte vægtfordeling fremgår af følgende oversigt:

Kriterium	Vægt	(pct.)
Folketal		43
Nettoforskydning i folketallet		10
Aldersgruppen 0-6 år		7
Aldersgruppen 7-16 år		34
Aldersgruppen 65 år og derover		6
I alt ...		100

Ved beregningen af vægtfordelingen er anvendt det princip, at de kommunale udgifter, der ikke med rimelighed har kunnet henføres til de mere specielle kriterier, er henført til områdets indbyggertal. Den herefter for indbyggertallet beregnede udgiftsprocent (vægt) er i overensstemmelse med hovedstadsreformudvalgets forslag reduceret med 10 procentpoints, der i stedet er tillagt kriteriet, nettoforskydningen i folketallet.

Ved vægtberegningen er anvendt samtlige kommunale udgifter i regnskabsåret 1970-71, herunder den beregnede forrentning og afskrivning, der indgår på de enkelte kommunale udgiftskonti, medens de faktiske udgifter til renter og afdrag samt henlæggelser er holdt udenfor. For så vidt angår København og Frederiksberg kommuner er der ved vægtberegningen bortset fra de i disse kommuners driftsregnskaber opførte sygehusudgifter, da disse udgifter indgår i den amtskommunale udligningsordning. Herudover er der ved vægtberegningen bortset fra de kommunale udgifter, der er omfattet

af særlige inden for hovedstadsområdet etablerede udligningsordninger, såsom de kommunale udgifter til boligsikring m. v., idet det herved undgås, at der for de pågældende udgifter sker en overudligning.

Den enkelte kommunes relative udgiftsbehov beregnes ved at multiplicere kommunens andel af hvert af de anvendte kriterier med den kriteriet til- delte vægt og opsummere de herved fremkomne tal til ét tal. Det således udfundne tal, *kommunens ud- giftsbehovstal*, angiver kommunens procentvise andel af hovedstadsrådets samlede udgiftsbehov, målt efter de objektive kriterier. Beregningsteknikken fremgår af tabel a-c i den i *bilag 1* viste beregning af tre kommuners bidrag, henholdsvis tilskud i hen- hold til den foreslåede kommunale hovedstadsudligning.

Til § 6.

Om den nærmere begrundelse for den foreslåede midlertidige amtskommunale udligningsordning henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit A og B. Når Københavns og Frederiksberg kommuner også omfattes af udligningsordningen, er dette en konsekvens af, at de to kommuner også varetager de sekundærkommunale opgaver.

Til § 7.

Bestemmelsen indeholder reglerne for beregning af sekundærkommunernes udligningsbidrag.

Ved fastlæggelsen af, hvilken del af Københavns og Frederiksberg kommuners udskrivning, der skal indgå i den amtskommunale udligningsordning, er af beregningsmæssige grunde foreslået benyttet den udskrivning, der skal tjene til dækning af de to kommuners sygehusudgifter, der er de altdomine- rende sekundærkommunale udgifter. I overensstem- melse hermed foreslås det, at der i udligningsbereg- ningen medtages de to kommuners sygehusudgifter ifølge driftsregnskaberne, d. v. s. de samlede syge- husudgifter med fradrag for driftsindtægter og syge- hustilskud. For så vidt angår udgifterne til forrent- ning og afskrivning er det dog foreslået, at disse udgifter kun medregnes efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3 vedrørende den tilsvarende bestemmelse for så vidt angår den kommunale udligning.

Til § 8.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for opgørelsen af de tre amtskommuners og Køben- havns og Frederiksberg kommuners beskatnings- grundlag i relation til den midlertidige amtskommu- nale hovedstadsudligning. I overensstemmelse med de regler, som gælder ifølge lov om generelle tilskud

til kommunerne, opgøres beskatningsgrundlaget som summen af de skattepligtige indkomster med højeste personfradrag og 20 procent af grundvær- dierne.

Om den særlige korrektionsbestemmelse i *stk. 2* henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit C.

Til § 9.

Bestemmelsen indeholder regler for opgørelsen af sekundærkommunernes udgiftsbehov i relation til den amtskommunale hovedstadsudligning. Med hensyn til de almindelige principper for beregningen af udgiftsbehovet henvises dels til de almindelige bemærkninger, afsnit C, dels til bemærkningerne til § 5.

De objektive kriterier svarer i store træk til de kriterier, man fandt frem til ved et samarbejde på teknisk plan mellem de kommunale organisationer og sekretariatet for regeringens byrdefordelingsud- valg, jfr. publikationen „Tilskud til kommunerne efter objektive udgiftskriterier“, byrdefordelingsud- valget, sekretariatet 1971, især side 30-32. Kun for så vidt angår sygehusudgifternes henregning til for- skellige aldersklasser har en analyse af forholdene i hovedstadsområdet vist nødvendigheden af en mere specificeret aldersopdeling. Den ved udformningen af de objektive kriterier i lovforslaget benyttede aldersopdeling er således bl. a. baseret på den ved Glostrup centralsygehus konstaterede fordeling af sygedage på aldersgrupper med samtidig hensynta- gen til aldersfordelingen i hele hovedstadsområdet.

Ved fastsættelsen af de enkelte kriteriers udgifts- vægt er anvendt de tre amtskommuners samlede budgetterede udgifter i regnskabsåret 1970-71 samt de for samme år budgetterede sygehusudgifter i Københavns og Frederiksberg kommuner. Den her- ved beregnede vægtfordeling fremgår af følgende oversigt:

Kriterium	Vægt	(pct.)
Indbyggertal		6
Aldersgruppen 0-39 år		22
Aldersgruppen 15-19 år		6
Aldersgruppen 40-59 år		21
Aldersgruppen 60 år og derover		41
Vejlængde		2
Areal		2
I alt. . .		100

Til § 10.

Den i bestemmelsen indeholdte hjemmel til regu- lering af sammensætningen af udgiftsbehovstallene,

jfr. §§ 5 og 9, omfatter såvel en ændring i antallet eller udformningen af de objektive kriterier som en ændring af kriteriernes indbyrdes vægt. Bestemmelsen tager især sigte på tilfælde, hvor ændringer i opgave- eller byrdefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne skaber større forskydninger i kommunernes eller amtskommunernes udgiftssammensætning og dermed i den balance, der skabes ved den foreslåede økonomiske udligningsordning i hovedstadsområdet. Bestemmelsen svarer til den i § 4, stk. 4, indeholdte reguleringsbestemmelse i lov nr. 234 af 4. juni 1969 om generelle tilskud til kommunerne som ændret ved lov nr. 294 af 9. juni 1971.

Til §§ 11 og 12.

Bestemmelserne fastslår, at de foreslåede udligningsordninger skal administreres af indenrigsministeren, og at udligningsmellemværendet afregnes via statskassen. Denne ordning svarer til den for den landsdækkende kommunale udligning foreskrevne ordning, jfr. lov nr. 282 af 10. juni 1970 om kommunal udligning §§ 6 og 7. Samtidig opnås en praktisk koordination med det ligeledes af indenrigsministeriet foreståede arbejde med udregningen af statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier, der i stor udstrækning bygger på det samme materiale, som danner grundlaget for beregningen af kommunernes udgiftsbehovstal i relation til hovedstadsudligningen.

Efter de i § 6 i lov om kommunal udligning foreskrevne regler om underretning om de beregnede udligningsbidrag, der efter nærværende lovforslag også skal gælde for de foreslåede udligningsordninger i hovedstadsområdet, skal kommunalbestyrelserne og amtsrådene have meddelelse fra indenrigs-

ministeren om udligningsbidragene senest 2 uger før det seneste tidspunkt for årsbudgettets endelige vedtagelse på grundlag af de da foreliggende oplysninger. Da budgetterne i henhold til § 38, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse skal være vedtaget ved anden behandling senest den 1. oktober forud for det pågældende regnskabsår, skal indenrigsministeriet således have afsluttet udligningsberegningen i første halvdel af september måned. Beregningen er dog foreløbig, da de tal, der indgår heri, kan blive korrigeret på et senere tidspunkt. Sådanne eventuelle ændringer af udligningsberegningen skal meddeles kommunalbestyrelserne og amtsrådene senest 2 uger før regnskabsårets begyndelse.

Ved som foreslået at administrere udligningsmellemværendet via statskassen åbnes der mulighed for at lade afregningen ske i forbindelse med de månedlige forskudsudbetalinger fra kildeskattedirektoratet af den kommunale og amtskommunale indkomstskat, således som det sker med afregningerne ifølge lov om kommunal udligning.

Til § 13.

Den i *stk. 2* indeholdte overgangsbestemmelse er nødvendiggjort af, at Københavns og Frederiksberg kommuner fortsat vil udskrive skatter til dækning af sygehusudgifterne, indtil den fælles amtskommune for hovedstadsområdet etableres den 1. april 1977.

Til § 14.

Ved gennemførelsen af de foreslåede udligningsordninger er det forudsat, at de hidtil gældende 3 specielle udligningsordninger inden for hovedstadsområdet skal ophøre samtidig med de nu foreslåede udligningsordningers ikrafttræden.

Bilag 1.

Beregning af udligningsbidrag, baseret på 1970-tal, for 3 kommuner i henhold til den foreslåede kommunale hovedstadsudligning.

Til illustration af, hvorledes de enkelte kommuners bidrag, henholdsvis tilskud beregnes efter den foreslåede kommunale udligningsordning, er der i det følgende vist sådanne konkrete udregninger for tre kommuner: Københavns, Herstedernes og Hundested kommuner.

I *tabel a* er anført de udgiftsbetingende kriterier i de tre kommuner, jfr. lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

I *tabel b* er angivet de tre kommuners procentvise andele af de samlede udgiftsbetingende kriterier inden for hovedstadsområdet.

I *tabel c* er på grundlag af kommunernes andele af områdets udgiftsbetingende kriterier og de herfor beregnede udgiftsmæssige vægte, jfr. bemærkningerne til § 5, beregnet de tre kommuners udgiftsbehovstal.

I *tabel d* er angivet de tre kommuners korrigerede beskatningsgrundlag i 1970-71,

jfr. lovforslagets § 4, stk. 2 og 3, og bemærkningerne hertil samt bilag 5. I samme tabel er tillige angivet kommunernes procentvise andele af det samlede korrigerede beskatningsgrundlag i hele hovedstadsområdet.

I *tabel e* er for hver af de tre kommuner beregnet forskellen mellem kommunernes procentvise andele henholdsvis af hovedstadsområdets udgiftsbehov (udgiftsbehovstallet) og det samlede beskatningsgrundlag.

I *tabel f* er de enkelte kommuners tilskud og bidrag beregnet. Beregningen sker ved multiplikation af 1) den i *tabel e* beregnede forskel mellem kommunens andel henholdsvis af områdets udgiftsbehov og beskatningsgrundlag, divideret med 100, 2) den samlede kommunale udskrivning af indkomstskat og grundskyld i hovedstadsområdet, 3.079.642.000 kr. og 3) den til udligningsniveauet svarende procent, jfr. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Tabel a. De tre kommuners „faktiske beholdning“ af udgiftsbetingende kriterier.

	Københavns kommune	Herstedernes kommune	Hundested kommune	Hele hovedstads- området
	Personer			
Folketal.....	625.678	23.646	6.409	1.759.358
Numerisk befolkningsændring				
1966—1971.....	49.874	15.642	548	220.893
Aldersgruppen 0— 6 år.....	48.177	4.733	730	182.929
— 7—16 år.....	60.758	4.159	1.032	232.937
— 65 år og derover.....	109.844	389	711	213.222

Tabel b. De tre kommuners procentvise andele af hovedstadsområdets samlede udgiftsbetingende kriterier.

	Københavns kommune	Herstedernes kommune	Hundested kommune	Hele hovedstads- området
Folketal.....	35,56	1,34	0,36	100,00
Numerisk befolkningsændring				
1966—1971.....	22,53	7,08	0,25	100,00
Aldersgruppen 0— 6 år.....	26,34	2,59	0,40	100,00
— 7—16 år.....	26,03	1,79	0,45	100,00
— 65 år og derover.....	51,52	0,18	0,33	100,00

Tabel c. Beregning af de tre kommuners udgiftsbehovstal.

	Københavns kommune	Herstedernes kommune	Hundested kommune
Folketal	$0,43 \times 35,56 = 15,29$	$0,43 \times 1,34 = 0,58$	$0,43 \times 0,36 = 0,15$
Numerisk befolkningsændring			
1966—1971	$0,10 \times 22,58 = 2,26$	$0,10 \times 7,08 = 0,71$	$0,10 \times 0,25 = 0,03$
Aldersgruppen 0—6 år	$0,07 \times 26,34 = 1,84$	$0,07 \times 2,59 = 0,18$	$0,07 \times 0,40 = 0,03$
— 7—16 år	$0,34 \times 26,08 = 8,87$	$0,34 \times 1,79 = 0,61$	$0,34 \times 0,45 = 0,15$
— 65 år og derover	$0,06 \times 51,52 = 3,09$	$0,06 \times 0,18 = 0,01$	$0,06 \times 0,33 = 0,02$
Udgiftsbehovstal (pct.)	31,35	2,09	0,38

Tabel d. De tre udvalgte kommuners korrigerede beskatningsgrundlag og deres relative andel af det samlede beskatningsgrundlag.

	Københavns kommune	Herstedernes kommune	Hundested kommune	Hele hovedstadsområdet
Korrigeret beskatningsgrundlag, 1.000 kr.	9.840.675	364.671	95.788	30.302.339
Relativ andel af det samlede beskatningsgrundlag (pct.)	32,48	1,20	0,32	100,00

Tabel e. Forskel mellem de tre kommuners udgiftsbehovstal og deres relative andel af beskatningsgrundlaget.

	Københavns kommune	Herstedernes kommune	Hundested kommune
1. Udgiftsbehovstal (tabel c)	31,35	2,09	0,38
2. Andel af beskatningsgrundlag (tabel d)	32,48	1,20	0,32
Forskel (1 ÷ 2)	÷ 1,13	0,89	0,06

Tabel f. Beregning af bidrag og tilskud.

1.000 kr.	Københavns kommune	Herstedernes kommune	Hundested kommune
	$\frac{1,13}{100} \times 3.079.642 \times 0,40$	$\frac{0,89}{100} \times 3.079.642 \times 0,40$	$\frac{0,06}{100} \times 3.079.642 \times$
	= ÷ 13.920	= 10.964	0,40 = 739

De beløbsmæssige virkninger af en kommunal og amtskommunal udligningsordning

	1.	2.	3.
	Kommunal		
	Ændring som følge af ophævelse af de 3 lokale udligningsordninger 1.000 kr.	Relativ andel af udgiftsbehov (Udgiftsbehovstal) pet.	Relativ andel af beskatningsgrundlag pet.
Københavns amt			
I. København	÷ 39.572	31,35	32,48
Frederiksberg	8.793	5,03	6,24
I alt I	÷ 30.779	36,38	38,72
II. Ballerup-Måløv	÷ 6.901	3,66	2,57
Brøndbyerne	÷ 1.164	2,31	1,78
Dragør	184	0,25	0,25
Gentofte	25.283	4,03	7,26
Gladsaxe	1.192	4,14	4,14
Glostrup	201	1,55	1,69
Herlev	210	1,48	1,36
Herstederne	÷ 4.302	2,09	1,20
Hvidovre	610	2,47	2,32
Høje Tåstrup	90	2,12	1,71
Ledøje-Smørum	—	0,28	0,20
Lyngby-Tårnbæk	6.684	3,30	4,26
Rødovre	455	2,50	2,37
Sengeløse	—	0,13	0,11
St. Magleby	102	0,35	0,39
Søllerød	4.888	1,82	2,73
Torshunde-Ishøj	—	0,34	0,28
Tårnby	902	2,50	2,40
Vallensbæk	50	0,63	0,49
Værløse	75	1,09	0,97
I alt II	28.559	37,04	38,48
I + II i alt	÷ 2.220	73,42	77,20
Frederiksberg amt			
Allerød	—	1,07	0,87
Birkerød	466	1,27	1,37
Fårup	112	0,71	0,66
Fredensborg-Humlebæk	—	0,82	0,79
Frederikssund	—	0,86	0,67
Frederiksværk	—	0,89	0,81
Græsted-Gilleleje	—	0,70	0,59
Helsingø	—	0,79	0,64
Helsingør	—	3,12	2,88
Hillerød	—	1,78	1,64
Hundested	—	0,38	0,32
Hørsholm	1.642	1,23	1,62
Jægerspris	—	0,39	0,31
Karlebo	—	0,35	0,32
Skibby	—	0,29	0,23
Skævinge	—	0,27	0,19
Slangør	—	0,34	0,24
Stenløse	—	0,63	0,44
Ølstykke	—	0,64	0,35
I alt	2.220	16,53	14,94

Bilag 2.

efter objektive kriterier og med et udligningsniveau på 40 pct., henholdsvis 50 pct.

4.	5.	6.	7.	8.
udligningsordning				
Forskel (kol. 2 ÷ kol. 3)	Nettotilskud 1.000 kr.	Beløbsmæssig ændring efter ophæ- velse af de 3 lokale udligningsordninger og etablering af kommunal udlig- ningsordning (kol. 1 + kol. 5) 1.000 kr.	Nettovirkning på den amtskommunale indkomstskat, opgjort kommunevis, ved en amtskommunal udligningsordning med 50 pct. udlig- ningsniveau 1.000 kr.	Samlet beløbsmæssig ændring (kol. 6 + kol. 7) 1.000 kr.
÷ 1,13	÷ 13.920	÷ 53.492	42.537	÷ 10.955
÷ 1,21	÷ 14.905	÷ 6.112	2.648	÷ 3.464
÷ 2,34	÷ 28.825	÷ 59.604	45.185	÷ 14.419
1,09	13.427	6.526	÷ 2.954	3.572
0,53	6.529	5.365	÷ 2.075	3.290
0	—	184	÷ 321	÷ 137
÷ 3,23	÷ 39.789	÷ 14.506	÷ 9.788	÷ 24.294
0	—	1.192	÷ 5.031	÷ 3.839
÷ 0,14	÷ 1.725	÷ 1.524	÷ 1.949	÷ 3.473
0,12	1.478	1.688	÷ 1.609	79
0,89	10.964	6.662	÷ 1.417	5.245
0,15	1.848	2.458	÷ 2.888	÷ 430
0,41	5.051	5.141	÷ 1.989	3.152
0,08	985	985	÷ 209	776
÷ 0,96	÷ 11.826	÷ 5.142	÷ 5.528	÷ 10.670
0,13	1.601	2.056	÷ 2.918	÷ 862
0,02	246	246	÷ 119	127
÷ 0,04	÷ 493	÷ 391	÷ 435	÷ 826
÷ 0,91	÷ 11.210	÷ 6.322	÷ 3.405	÷ 9.727
0,06	739	739	÷ 303	436
0,10	1.232	2.134	÷ 2.921	÷ 787
0,14	1.725	1.775	÷ 564	1.211
0,12	1.478	1.553	÷ 1.140	413
÷ 1,44	÷ 17.740	10.819	÷ 47.563	÷ 36.744
÷ 3,78	÷ 46.565	÷ 48.785	÷ 2.378	÷ 51.163
0,20	2.464	2.464	÷ 163	2.301
÷ 0,10	÷ 1.232	÷ 766	÷ 263	÷ 1.029
0,05	616	728	÷ 122	606
0,03	370	370	÷ 148	222
0,19	2.341	2.341	÷ 123	2.218
0,08	985	985	÷ 137	848
0,11	1.355	1.355	÷ 105	1.250
0,15	1.848	1.848	÷ 108	1.740
0,24	2.957	2.957	÷ 530	2.427
0,14	1.725	1.725	÷ 314	1.411
0,06	739	739	÷ 53	686
÷ 0,39	÷ 4.804	÷ 3.162	÷ 319	÷ 3.481
0,08	985	985	÷ 52	933
0,03	370	370	÷ 61	309
0,06	739	739	÷ 40	699
0,08	985	985	÷ 33	952
0,10	1.232	1.232	÷ 43	1.189
0,19	2.341	2.341	÷ 79	2.262
0,29	3.572	3.572	÷ 64	3.508
1,59	19.588	21.808	÷ 2.757	19.051

Bilag til f. t. l. om udligning i hovedstadsområdet.

	1.	2.	3.
	Kommunal		
	Ændring som følge af ophævelse af de 3 lokale udlignings- ordninger	Relativ andel af udgiftsbehov (Udgiftsbehovstal)	Relativ andel af beskatningsgrundlag
	1.000kr.	pct.	pct.
Roskilde amt			
Bramsnæs	—	0,28	0,23
Greve	—	1,70	1,29
Gundsø	—	0,46	0,33
Hvalsø	—	0,31	0,21
Køge	—	1,92	1,45
Lejre	—	0,39	0,31
Ramsø	—	0,39	0,26
Roskilde	—	3,04	2,64
Skovbo	—	0,47	0,32
Solrød	—	0,64	0,49
Vallø	—	0,45	0,33
I alt	—	10,05	7,86
Hovedstadsområdet i alt	—	100,00	100,00

4.	5.	6.	7.	8.
udligningsordning			Nettovirkning på den amtskommunale indkomstskat, opgjort kommunevis, ved en amtskommunal udligningsordning med 50 pct. udligningsniveau	Samlet beløbsmæssig ændring (kol. 6 + kol. 7)
Forskel (kol. 2 ÷ kol. 3)	Nettotilskud 1.000 kr.	Beløbsmæssig ændring efter ophævelse af de 3 lokale udligningsordninger og etablering af kommunal udligningsordning (kol. 1 + kol. 5). 1.000 kr.		
0,05	616	616	135	751
0,41	5.051	5.051	769	5.820
0,13	1.601	1.601	195	1.796
0,10	1.232	1.232	137	1.369
0,47	5.790	5.790	1.003	6.793
0,08	985	985	199	1.184
0,13	1.601	1.601	160	1.761
0,40	4.927	4.927	1.851	6.778
0,15	1.848	1.848	194	2.042
0,15	1.848	1.848	291	2.139
0,12	1.478	1.478	201	1.679
2,19	26.977	26.977	5.135	32.112

Bilag 3.

**Virkningerne på beskatningsniveauet 1972-73 af etablering af en kommunal og
amtskommunal udligningsordning efter objektive kriterier.**

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
	Kommunal udligningsordning					Netto- resultat af den amts- kommunale udligning opgjort kommunevis	Nyt beskatnings- niveau 1972-73
	Oprindeligt beskatnings- niveau 1972-73	Ændring som flg. af ophævelse af de 3 lokale udlignings- ordninger	Netto- resultat af den kommunale udligning	Samlet ændring i beskatnings- niveauet efter ophævelse af de 3 lokale udlignings- ordninger og etablering af kommunal udlignings- ordning efter objektive kriterier (kol. 2 + kol. 3)	Nyt beskat- ningsniveau 1972-73		
	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.
Københavns amt							
I. København	17,3	0,3	0,1	0,4	17,7	÷0,4	17,3
Frederiksberg	14,3	÷0,4	0,7	0,3	14,6	÷0,1	14,5
I alt I	16,8	0,2	0,2	0,4	17,2	÷0,3	16,9
II. Ballerup-Måløv							
Brøndbyerne	21,1	0,2	÷1,0	÷0,8	20,3	0,3	20,6
Dragør	18,5	÷0,2	—	÷0,2	18,3	0,4	18,7
Gentofte	13,9	÷0,9	1,4	0,5	14,4	0,3	14,7
Gladsaxe	20,0	÷0,1	—	÷0,1	19,9	0,3	20,2
Glostrup	17,6	÷0,0	0,3	0,3	17,9	0,3	18,2
Herlev	18,5	÷0,0	÷0,3	÷0,3	18,2	0,3	18,5
Herstederne	23,0	0,8	÷2,0	÷1,2	21,8	0,3	22,1
Hvidovre	18,1	÷0,1	÷0,2	÷0,3	17,8	0,3	18,1
Høje Tåstrup	22,3	÷0,0	÷0,8	÷0,8	21,5	0,3	21,8
Ledøje-Smørum	19,0	—	÷1,2	÷1,2	17,8	0,3	18,1
Lyngby-Tårnbæk	16,1	÷0,4	0,7	0,3	16,4	0,3	16,7
Rødovre	17,9	÷0,1	÷0,2	÷0,3	17,6	0,3	17,9
Sengeløse	16,3	—	÷0,7	÷0,7	15,6	0,3	15,9
St. Magleby	15,7	÷0,1	0,3	0,2	15,9	0,3	16,2
Søllerød	15,4	÷0,4	1,0	0,6	16,0	0,3	16,3
Torslunde-Isenhøj	19,9	—	÷0,4	÷0,4	19,5	0,1	19,6
Tårnby	17,6	÷0,1	÷0,1	÷0,2	17,4	0,3	17,7
Vallensbæk	22,8	÷0,0	÷0,9	÷0,9	21,9	0,3	22,2
Værløse	21,0	÷0,0	÷0,4	÷0,4	20,6	0,3	20,9
I alt II	17,9	÷0,2	0,1	÷0,1	17,8	0,3	18,1
I + II i alt	17,4	0,0	0,2	0,2	17,6	0,0	17,6
Frederiksborg amt							
Allerød	18,2	—	÷0,8	÷0,8	17,4	0,1	17,5
Birkerød	17,8	÷0,1	0,2	0,1	17,9	0,0	17,9
Farum	20,8	÷0,0	÷0,3	÷0,3	20,5	0,0	20,5
Fredensborg-Humlebæk	19,1	—	÷0,1	÷0,1	19,0	0,1	19,1
Frederikssund	19,1	—	÷1,0	÷1,0	18,1	0,1	18,2
Frederiksværk	20,9	—	÷0,4	÷0,4	20,5	0,0	20,5
Græsted-Gilleleje	18,2	—	÷0,5	÷0,5	17,7	0,0	17,7
Helsingø	20,2	—	÷0,8	÷0,8	19,4	0,0	19,4

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.
Helsingør	19,3	—	÷0,3	÷0,3	19,0	0,1	19,1
Hillerød	19,9	—	÷0,3	÷0,3	19,6	0,1	19,7
Hundested	19,5	—	÷0,7	÷0,7	18,8	0,0	18,8
Hørsholm	16,1	÷0,3	0,8	0,5	16,6	0,0	16,6
Jægerspris	19,3	—	÷0,9	÷0,9	18,4	0,0	18,4
Karlebo	20,4	—	÷0,2	÷0,2	20,2	0,0	20,2
Skibby	18,3	—	÷0,9	÷0,9	17,4	0,1	17,5
Skævinge	17,0	—	÷1,6	÷1,6	15,4	0,1	15,5
Slangerup	18,1	—	÷1,4	÷1,4	16,7	0,0	16,7
Stenløse	19,7	—	÷1,2	÷1,2	18,5	0,0	18,5
Ølstykke	21,1	—	÷2,3	÷2,3	18,8	0,0	18,8
I alt	18,9	÷0,0	÷0,4	÷0,4	18,5	0,0	18,5
Roskilde amt							
Bramsø	16,8	—	÷0,8	÷0,8	16,0	÷0,2	15,8
Greve	21,3	—	÷0,9	÷0,9	20,4	÷0,1	20,3
Gundsø	18,8	—	÷1,2	÷1,2	17,6	÷0,1	17,5
Hvalsø	19,7	—	÷1,7	÷1,7	18,0	÷0,2	17,8
Køge	19,6	—	÷1,1	÷1,1	18,5	÷0,2	18,3
Lejre	17,3	—	÷0,9	÷0,9	16,4	÷0,2	16,2
Ramsø	19,7	—	÷1,8	÷1,8	17,9	÷0,2	17,7
Roskilde	18,6	—	÷0,5	÷0,5	18,1	÷0,2	17,9
Skovbo	18,7	—	÷1,6	÷1,6	17,1	÷0,2	16,9
Solrød	19,3	—	÷0,9	÷0,9	18,4	÷0,1	18,3
Vallø	15,0	—	÷1,3	÷1,3	13,7	÷0,2	13,5
I alt	19,1	—	÷0,9	÷0,9	18,2	÷0,2	18,0
Hovedstadsområdet i alt . .	17,8	—	—	—	17,8	—	17,8

Bilag 4.

Oversigt over de beløbsmæssige og beskatningsmæssige virkninger 1972-73 ved en amtskommunal udligningsordning efter objektive kriterier med et udligningsniveau på 50 pct.

	1.	2.	3.	4.	5.
	Amtskommunal udligning 1972-73				
	Udgifts- behovstal	Relativ andel af beskatnings- grundlaget	Forskel (kol. 1 ÷ kol. 2)	Nettotilskud 1.000 kr.	Ændring i beskatnings- niveau 1972-73 pct.
Københavns kommune	39,46	31,59	7,87	42.537	÷ 0,4
Frederiksberg kommune	6,81	6,32	0,49	2.648	÷ 0,1
Københavns amtskommune	30,43	39,23	÷ 8,80	÷ 47.563	0,3
Frederiksborg amtskommune	14,76	15,27	÷ 0,51	÷ 2.757	0,0
Roskilde amtskommune	8,54	7,59	0,95	5.135	÷ 0,1
I alt	100,00	100,00	—	—	—

Virkningerne af korrektionerne i beskatningsgrundlagene, dels som følge af loven

	1.	2.	3.
	Beskatningsgrundlag pr. indbygger	Beskatningsgrundlag pr. indbygger efter korrek- tion for landsudligning	Samlet korrektion i beskatningsgrundlag som flg. af landsudligning
	kr.	kr.	1.000 kr.
Københavns amt			
I. København	16.440	15.728	445.483
Frederiksberg	20.193	18.542	168.352
I alt I	16.966	16.122	613.835
II. Ballerup-Måløv			
Brøndbyerne	15.823	15.265	28.438
Dragør	16.934	16.098	27.939
Dragør	19.281	17.858	6.058
Gentofte	33.213	28.307	381.113
Gladsaxe	17.802	16.749	78.808
Glostrup	19.539	18.052	42.191
Herlev	17.826	16.767	26.109
Herstедerne	16.033	15.422	14.448
Hvidovre	16.210	15.555	29.648
Høje Tåstrup	17.862	16.794	32.861
Ledøje-Smørum	17.330	16.395	3.427
Lyngby-Tårnbæk	23.498	21.021	152.202
Rødovre	16.949	16.109	37.489
Sengeløse	17.679	16.657	2.094
St. Magleby	22.818	20.511	13.235
Søllerød	31.012	26.657	135.105
Torshunde-Ishøj	23.871	21.301	12.051
Tårnby	16.732	15.947	35.853
Vallensbæk	20.138	18.501	13.268
Værløse	20.502	18.774	27.100
I alt II	20.723	18.940	1.099.437
I + II i alt	18.690	17.415	1.713.272
Frederiksborg amt			
Allerød	18.765	17.471	19.525
Birkerød	21.873	19.802	43.537
Farum	22.269	20.099	21.754
Fredensborg-Humblebæk	19.371	17.926	19.263
Frederikssund	16.210	15.555	8.507
Frederiksværk	17.850	16.785	15.647
Græsted-Gilleleje	21.500	19.523	22.332
Helsingø	18.418	17.211	14.490
Helsingør	17.503	16.525	51.679
Hillerød	17.471	16.501	29.267
Hundested	15.398	14.946	2.897
Hørsholm	28.905	25.076	74.849
Jægerspris	17.220	16.313	5.621
Karlebo	26.712	23.432	16.961
Skibby	15.417	14.960	2.120
Skævinge	13.639	13.627	51
Slangerup	14.004	13.901	536
Stenløse	16.084	15.461	5.395
Ølstykke	14.995	14.644	2.533
I alt	19.065	17.696	356.964

Bilag 5.

om kommunal udligning, og dels som følge af høje grundværdier.

4.	5.	6.	7.	8.
Relativ andel af beskatningsgrundlag inden korrektion for landsudligning	Relativ andel af beskatningsgrundlag efter korrektion for landsudligning	Beskatningsgrundlag pr. indbygger efter korrektion for landsudligning og for høje grundværdier	Samlet korrektion i beskatningsgrundlag som fig. af høje grundværdier	Relativ andel af beskatningsgrundlag efter korrektion for landsudligning og for høje grundværdier
pct.	pct.	kr.	1.000 kr.	pct.
31,58	32,39	15.728	—	32,48
6,32	6,22	18.542	—	6,24
37,90	38,61	16.122	—	38,72
2,48	2,56	15.265	—	2,57
1,74	1,77	16.098	—	1,78
0,25	0,25	17.858	—	0,25
7,92	7,24	28.307	—	7,26
4,09	4,13	16.749	—	4,14
1,70	1,68	18.052	—	1,69
1,35	1,36	16.767	—	1,36
1,16	1,20	15.422	—	1,20
2,25	2,32	15.555	—	2,32
1,69	1,70	16.794	—	1,71
0,20	0,20	16.395	—	0,20
4,43	4,25	21.021	—	4,26
2,32	2,36	16.109	—	2,37
0,11	0,11	16.657	—	0,11
0,40	0,39	20.511	—	0,39
2,95	2,72	26.657	—	2,73
0,34	0,33	17.896	÷ 15.966	0,28
2,35	2,40	15.947	—	2,40
0,50	0,49	18.501	—	0,49
0,99	0,97	18.774	—	0,97
39,22	38,43	18.914	÷ 15.966	38,48
77,12	77,04	17.403	÷ 15.966	77,20
0,87	0,87	17.471	—	0,87
1,41	1,37	19.802	—	1,37
0,69	0,66	20.099	—	0,66
0,79	0,79	17.926	—	0,79
0,65	0,66	15.555	—	0,67
0,81	0,81	16.785	—	0,81
0,75	0,73	15.754	÷ 42.581	0,59
0,68	0,68	16.200	÷ 12.140	0,64
2,84	2,87	16.525	—	2,88
1,62	1,64	16.501	—	1,64
0,30	0,32	14.946	—	0,32
1,74	1,61	25.076	—	1,62
0,33	0,33	15.194	÷ 6.934	0,31
0,42	0,40	18.961	÷ 23.123	0,32
0,22	0,23	14.960	—	0,23
0,18	0,19	13.627	—	0,19
0,22	0,17	13.901	—	0,24
0,43	0,44	15.461	—	0,44
0,33	0,35	14.644	—	0,35
15,28	15,12	17.371	÷ 84.778	14,94

	1.	2.	3.
	Beskatningsgrundlag pr. indbygger	Beskatningsgrundlag pr. indbygger efter korrek- tion for landsudligning	Samlet korrektion i beskatningsgrundlag som fg. af landsudligning
	kr.	kr.	1.000 kr.
Roskilde amt			
Bramsnæs	15.656	15.140	2.337
Greve	19.214	17.808	30.852
Gundsø	17.558	16.566	6.073
Hvalsø	12.778	13.063	÷ 1.377
Køge	14.516	14.285	7.096
Lejre	15.038	14.676	2.319
Ramsø	13.061	13.247	÷ 1.103
Roskilde	16.628	15.869	38.279
Skovbo	13.172	13.319	÷ 1.058
Solrød	17.197	16.295	8.173
Vallø	14.023	13.915	772
I alt	16.012	15.413	92.363
Hovedstadsområdet i alt	18.510	17.281	2.162.599

4.	5.	6.	7.	8.
Relativ andel af beskattingsgrundlag inden korrektion for landsudligning	Relativ andel af beskattingsgrundlag efter korrektion for landsudligning	Beskattingsgrundlag pr. indbygger efter korrektion for landsudligning og for høje grundværdier	Samlet korrektion i beskattingsgrundlag som flg. af høje grundværdier	Relativ andel af beskattingsgrundlag efter korrektion for landsudligning og for høje grundværdier
pct.	pct.	kr.	1.000 kr.	pct.
0,22	0,23	15.140	—	0,23
1,29	1,29	17.808	—	1,29
0,33	0,33	16.566	—	0,33
0,19	0,21	13.063	—	0,21
1,37	1,44	14.285	—	1,45
0,30	0,31	14.676	—	0,31
0,24	0,26	13.247	—	0,26
2,58	2,63	15.869	—	2,64
0,29	0,32	13.319	—	0,32
0,48	0,49	16.295	—	0,49
0,31	0,33	13.915	—	0,33
7,60	7,84	15.413	—	7,86
100,00	100,00	17.224	÷ 100.744	100,00